

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2024 r. w Izbie Karnej w sprawie kasacyjnej H. G. i P. Ś. , skazanych z art. 53 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wniosków: adwokata M. H. – obrońcy skazanego P. Ś. oraz skazanego H. G. , o wyłączenie SSN Igora Zgolińskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej skazanych H. G. i P. Ś. oznaczonej sygnaturą II KK 507/23

postanowił:

na podstawie art 41 § 1 k.p.k. wyłączyć SSN Igora Zgolińskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o sygn. akt II KK 507/23

UZASADNIENIE

Adwokat M. H. – obrońca skazanego P. Ś. oraz skazany H. G. , złożyli wnioski o wyłączenie SSN Igora Zgolińskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o sygn. akt II KK 507/23, gdyż SSN Igor Zgoliński został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), której pozycja ustrojowa, sposób ukonstytuowania, powołanie składu oraz funkcjonowanie powodują, że nie jest to organ niezależny od władzy ustawodawczej i wykonawczej przy wykonywaniu zadań powierzonych na mocy art. 186 Konstytucji RP i polegających na staniu na straży niezależności sądów i

niezawisłości sędziów, zaś przedmiotem zarzutu kasacyjnego jest zaistnienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., jeśli chodzi o obsadę Sądu Apelacyjnego w Warszawie, który wydał wyrok zaskarżony kasacjami.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Z powodu okoliczności wskazanej we wnioskach adwokata M. H. – obrońcy skazanego P. Ś. oraz skazanego H. G. , o wyłączenie SSN Igora Zgolińskiego, wyłączono już udział w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej skazanych H. G. i P. Ś. oznaczonej sygnaturą II KK 507/23: SSN Annę Dziergawkę (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2024 r., sygn. akt II KK 507/23), Prezesa SSN Zbigniewa Kapińskiego, SSN Piotra Kołodziejskiego, SSN Ryszarda Witkowskiego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2004 r., sygn. akt II KK 507/23), SSN Marka Siwka (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2004 r., sygn. akt II KK 507/23), SSN Marka Motuka, SSN Adama Rocha, SSN Stanisława Stankiewicz (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2004 r., sygn. akt II KK 507/23), SSN Małgorzatę Bednarek (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2004 r., sygn. akt II KK 507/23).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego akcentowana jest konieczność różnicowania obiektywnej bezstronności sędziego i jego bezstronności w odbiorze zewnętrznym, przy czym co do odbioru zewnętrznego z reguły odwołać się można do oceny sytuacji dokonanej przez hipotetycznego, przeciętnie wykształconego, logicznie myślącego członka społeczeństwa, który nie jest osobiście zainteresowany wynikiem procesu. Wskazuje się, że instytucja wyłączenia sędziego w równej mierze służy zapewnieniu realnej bezstronności sądu, jak i umacnianiu autorytetu wymiaru sprawiedliwości przez usuwanie choćby pozorów braku bezstronności (por. np. uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 lipca 2004 r., sygn. akt. SK 19/02, OTK ZU 2004, nr 7/A, poz. 67). Znaczenie społecznej oceny bezstronności sędziego, a także wynikająca z tego perspektywa interpretacji podstaw wyłączenia sędziego, skutkuje tym, iż o potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia nie może decydować jedynie zasadność *in casu* zarzutu będącego podstawą wniosku o wyłączenie, ale również ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą, w realiach sprawy, wystarczające okoliczności które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości

co do bezstronności sędziego (por. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2005 r., sygn. akt SK 53/04). W realiach sprawy rozpoznanie kasacji obrońców skazanych P. Ś. i H. G. , przez Sąd Najwyższy w składzie z udziałem SSN Igora Zgolińskiego, w odbiorze zewnętrznym mogło by zostać odebrane jako postąpienie nie utrwalające obrazu sądu jako działającego w warunkach bezstronności. W literaturze podnosi się, że nie ma sprzeczności w zdaniu, cyt. „sędzia był stroną we własnej sprawie i wydał w niej bezstronny wyrok”. Nie da się wykluczyć, że w takim wypadku rozstrzygnięcie sędziego byłoby obiektywne, jednak samo orzekanie przezeń w takim układzie faktycznym, dla postronnego obserwatora, a także z punktu widzenia strony, naruszałoby zaufanie do wymiaru sprawiedliwości (por. Z. Łyda, Bezstronność arbitra a zakaz „zainteresowania w sprawie”, Państwo i Prawo 1996, nr 2, s. 51 – 54).

Kierując się tymi motywami, Sąd Najwyższy uwzględnił wnioski adwokata M.H. – obrońcy skazanego P. Ś. oraz skazanego H. G. , o wyłączenie SSN Igora Zgolińskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej skazanych H. G. i P. Ś. oznaczonej sygnaturą II KK 507/23.

[J.J.]

[ał]